

En record i memòria de Flora Tristan

Escrit per Sandra Ferrer Valero, periodista
dimarts, 8 de maig de 2018 01:09

REIVINDICANT A

El 1846 es publicava *L'emancipació de la dona*, una de les obres més destacades de Flora Tristán. La seva autora havia mort dos anys abans, però havia establert les bases del feminisme modern del segle següent

Després de patir en la seva pròpia pell els prejudicis legals i socials de ser dona, filla il·legítima i esposa separada, **Flora Tristán** va dedicar bona part de la seva vida a la lluita en favor dels drets de les dones; uns drets dels que ella mai en va gaudir.

La fi d'una infància feliç

Flore Célestine Thérèse Henriette Tristán Moscoso Laisnay va néixer a París el 7 d'abril de 1803. La seva mare, **Anne-Pier**

En record i memòria de Flora Tristan

Escrit per Sandra Ferrer Valero, periodista
dimarts, 8 de maig de 2018 01:09

re Laisnay

, era francesa i el seu pare,

Mariano Tristán i Moscoso

era d'origen peruà. Coronel de l'armada espanyola, el pare de Flora havia conegut la seva dona a Bilbao i s'havien traslladat a viure a la França napoleònica.

Flora va tenir una primera infància feliç en la qual no li va faltar de res. Però quan era una nena de 4 anys, la seva vida va canviar radicalment. La mort del seu pare va deixar la seva dona i filla en una situació econòmica complicada a la qual es va sumar una important dificultat legal: Flora no va poder heretar del seu pare, ja que Mariano Tristán mai va reconèixer la seva filla, que va haver de suportar tota la seva vida haver estat filla il·legítima.

De nena proletària a pària

Anne-Pierre i la seva filla Flora van viure uns anys duríssims primer al camp i després al París més pobre. Flora va començar aviat a treballar en un taller de litografia. Amb tan sols 17 anys es va casar per necessitat amb el propietari del taller, **André Chazal**.

El matrimoni de conveniència no va durar gaire. Després de portar al món a tres fills, un dels quals no sobreviuria, Flora va aconseguir separar-se. Tot i aconseguir allunyar-se d'una situació insostenible de maltractaments i gelosia, Flora es va convertir en una autèntica pària. No només era filla il·legítima, sinó que era una dona separada en una França en la qual divorci era totalment il·legal.

Però Flora no va aconseguir lliurar-se del seu marit el qual, en la seva obsessió, arribaria fins i tot a un intent d'assassinat. Al final André es va quedar amb **Ernest**, el seu fill gran, mentre Flora tindria al seu càrrec la seva filla petita

Aline

. Aline es convertiria passats els anys en la mare del gran pintor

Paul Gauguin

.

El llarg camí d'una desarrapada

Flora Tristán va marxar de França i va buscar una vida millor a Perú, on tenia part de les seves arrels i algun familiar que la podia ajudar. Però de nou el desengany es va apoderar de Flora qui només va aconseguir del seu oncle una pensió mensual. La seva condició d'il·legítima emparava al germà del seu pare qui no estava obligat a facilitar-li part de la seva herència. Les seves experiències viscudes en terres americanes quedarien immortalitzades en la seva obra *Peregrinacions d'una pària*.

De Lima, Flora va marxar amb la seva filla Aline fins a Londres on va ser testimoni de l'horrible existència que tenia la classe obrera, unes vivències que plasmava en *Passejades a Londres*. Després de la seva penosa estada a terres angleses, va tornar a la seva França natal on es tornaria a trobar amb André i seria víctima d'un tret al mig del carrer que, per sort, només la va deixar malferida. André va ser condemnat a 20 anys de treballs forçosos.

L'inici de la lluita

Tots aquells anys de patiment i pelegrinatge per mig món van madurar en Flora Tristán i van fer d'ella una de les lluitadores més actives del partit socialista. La seva obra *La Unió Obrera*, publicada el 1840, posava l'accent en la necessitat de treballar pels drets dels treballadors. Sis anys després publicava *Emancipació de la dona*, en la qual reclamava per a les dones el mateix accés a l'educació que els homes i una situació més igualitària dins del matrimoni.

En record i memòria de Flora Tristan

Escrit per Sandra Ferrer Valero, periodista
dimarts, 8 de maig de 2018 01:09

Flora Tristán va morir el 14 de novembre de 1844 a Bordeus a l'edat de 41 anys. En aquell moment es trobava en plena lluita pels drets dels obrers i de les dones. Però el tifus va acabar amb la seva vida, tot i que el seu llegat va romandre gràcies a les seves obres. Flora Tristán seria un punt de partida important per a la lluita pels drets femenins al segle XX.